

Σκιώδεις τράπεζες και χρεοκοπίες

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 19 Νοεμβρίου 2012 16:59 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 82 Tweet 8 Email 2 Share 133

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Γράφει ο Βασίλης Βιλιάρδος

Σύμφωνα με τους μηχανισμούς εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, ο φόβος και ο τρόμος των κρατών, οι σκιώδεις τράπεζες, έχουν αυξήσει το μέγεθος τους σημαντικά, σε σχέση με την εποχή πριν από την κρίση – ένα μέγεθος που υπολογίζεται πλέον στα 67 τρις \$ το 2011, έναντι 62 τρις \$ το 2007 και 26 τρις \$ το 2002.

Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι, τα ανεξέλεγκτα επενδυτικά κεφάλαια διακινούν το 25% περίπου των παγκοσμίων περιουσιακών στοιχείων - τα οποία είναι της τάξης των 250 τρις \$.

Όταν αναφερόμαστε σε σκιώδεις τράπεζες εννοούμε εκείνα τα ινστιτούτα, τα οποία αναλαμβάνουν χρηματοδοτήσεις ανάλογες με αυτές των τραπεζών – χωρίς όμως να υπόκεινται στον έλεγχο των εποπτικών μηχανισμών του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Πρόκειται ουσιαστικά για hedge funds, για money market funds, καθώς επίσης για εταιρείες ειδικού σκοπού, τις οποίες

ιδρύουν οι ίδιες οι τράπεζες – επομένως για επενδυτικά κεφάλαια, τα οποία είναι εκτεθειμένα σε μεγάλα ρίσκα.

Ιδιαίτερα προβληματικά είναι τα money market funds – στα οποία οφείλονται κυρίως οι πρόσφατες, μεγάλες αναταραχές, κατά την ευρωπαϊκή κρίση χρέους, επειδή αφαίρεσαν από τις ευρωπαϊκές τράπεζες μεγάλη ρευστότητα σε δολάρια (πούλησαν ευρώ και αγόρασαν δολάρια). Τα κεφάλαια αυτά θεωρούνται τα πλέον «ευάλωτα», επειδή οι επενδυτές και οι μέτοχοι τους αποσύρουν ταχύτατα τα χρήματά τους, εάν τυχόν διακρίνουν κινδύνους.

Το μεγαλύτερο μέρος του κλάδου των σκιωδών τραπεζών ευρίσκεται στις Η.Π.Α. – έχοντας όγκο 23 τρις \$, με κριτήριο τον οποίο το παγκόσμιο μερίδιο αγοράς τους ανέρχεται στο 35% - αν και μειώθηκε από 44%

προηγουμένως, προς όφελος κυρίως της Μ. Βρετανίας.

Ο αντίστοιχος κλάδος της Ευρωζώνης υπολογίζεται στα 22 τρις \$ - ένα καθόλου ευκαταφρόνητο μέγεθος. Εκτός από τις Η.Π.Α., τη Μ. Βρετανία και τη Ευρωζώνη, το Χονγκ Κονγκ, η Σιγκαπούρη και η Ελβετία «φιλοξενούν» τις περισσότερες σκιώδεις τράπεζες.

Σε κάθε περίπτωση είναι πλέον αποδεδειγμένο ότι, οι σκιώδεις τράπεζες όχι μόνο επιταχύνουν τις χρηματοπιστωτικές κρίσεις, αλλά, δυστυχώς, τις προκαλούν – ενώ κανένα κράτος δεν φαίνεται να είναι σε θέση να τις ελέγξει, αφού τα ισχυρότατα λόμπι τους «χρηματοδοτούν» και «χρηματίζουν» την πολιτική, επιβάλλοντας τους δικούς τους κανόνες.

Ολοκληρώνοντας, η μέθοδος που ιδρύονται, αναπτύσσονται και λειτουργούν τα hedge funds, είναι η εξής:

(α) Ιδρύονται με ένα σχετικά μικρό μέγεθος, με ίδια κεφάλαια δηλαδή της τάξης του 1 δις \$.

(β) Στη συνέχεια «εφοδιάζονται» με άτοκα ξένα κεφάλαια, από τις εμπορικές τράπεζες ή από τα ασφαλιστικά/συνταξιοδοτικά ταμεία, με ελάχιστες εγγυήσεις και μακροπρόθεσμα – παράδειγμα, για τρία χρόνια. Τα κεφάλαια αυτά τους παρέχονται άτοκα, επειδή οι επενδυτές (τράπεζες κλπ.) συμμετέχουν στις επενδύσεις τους και αναμένουν μεγάλες αποδόσεις.

(γ) Έχοντας τώρα πολύ μεγαλύτερα συνολικά κεφάλαια (ίδια και ξένα), επιλέγουν έναν κλάδο και επενδύουν με μεγάλο ρίσκο. Για παράδειγμα, το γνωστό LTCM της Καλιφορνίας, το οποίο χρεοκόπησε, είχε διαλέξει τα ομόλογα, τοποθετώντας τεράστια ποσά.

(δ) Επί πλέον στα ίδια και ξένα κεφάλαια, τα hedge funds δανείζονται χρήματα. Για παράδειγμα, το LTCM είχε δανεισθεί 20 φορές πάνω από τα ίδια κεφάλαια του.

(ε) Με όλες τις παραπάνω διαδικασίες, το αρχικά μικρό hedge fund μετατρέπεται σε γίγαντα – αφού το LTCM είχε συνολικές επενδύσεις περί τα 1.250 δις \$, κυρίως τότε σε ρωσικά ομόλογα.

(στ) Τυχόν κατάρρευση λοιπόν κάποιας τιμής (στο παράδειγμα του LTCM είχε καταρρεύσει η αγορά ομολόγων της Ρωσίας, κατά τη χρεοκοπία της), αναγκάζει το hedge fund να ρευστοποιήσει όλες τις άλλες τοποθετήσεις του, για να καλύψει τις ζημιές – με αποτέλεσμα να δημιουργεί χάος στις χρηματαγορές (κρίση χρέους της Ασίας κλπ.)

(ζ) Το LTCM εκείνη την εποχή είχε ίδια κεφάλαια 2,1 δις \$ και χρέη 120 δις \$ - οπότε, εάν χρεοκοπούσε, θα συμπαρέσερνε μεγάλο μέρος των αμερικανικών τραπεζών. Είκοσι μεγάλες τράπεζες λοιπόν αναγκάστηκαν να το διασώσουν, ενώ η κεντρική τράπεζα των Η.Π.Α. μείωσε το βασικό επιτόκιο, για να τις διευκολύνει.

Έτσι, μπόρεσε να αποφευχθεί το κραχ, το οποίο θα προκαλούσε η κατάρρευση του LTCM – κάτι που δεν έγινε το 2008, στην περίπτωση της Lehman Brothers, με τα γνωστά επακόλουθα.

Στα ομόλογα τώρα του ελληνικού δημοσίου είχαν τοποθετηθεί πολλές από αυτές τις «αιμοβόρες ακρίδες», όπως συνήθως αποκαλούνται τα κερδοσκοπικά κεφάλαια – με αποτέλεσμα,

(α) σε συνδυασμό με τα CDS, με τα ασφαλιστρα κινδύνου δηλαδή, με τα οποία ασφαλίζει κανείς το σπίτι του γείτονα, έχοντας κάθε κίνητρο να το κάμνει, καθώς επίσης

(β) με τις «εγκληματικές» δημόσιες τοποθετήσεις των τότε πολιτικών (διώγκωση του ελλείμματος, Τιτανικός κλπ.),

να οδηγηθεί δυστυχώς η πατρίδα μας στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και στα νύχια του ΔΝΤ.

Το διαβάσαμε από το: Σκιώδεις τράπεζες και χρεοκοπίες http://thesecretrealthtruth.blogspot.com/2012/11/blog-post_761.html#ixzz2CgGaR1nl

